

תוכן עניינים

- 1..... מבוא :
- 3..... **חלק ראשון**
- 3..... 1. פרשת תורג'מן :
- 4..... 2. ההשלכות החברתיות של פתיחה בהליכים פלילים:
- 5..... 3. האיזון בין הזכויות בראי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו :
- 10..... 4. האיזון בין הזכויות בראי חוק בתי המשפט:
- 12..... 4.1. בחינת הזכויות ומציאת האיזון בין הזכויות בראי סעיף 70 (איסור פרסומים) לחוק בתי המשפט:
- 14..... 4.2. בחינת הזכויות ומציאת האיזון בין הזכויות המשתקפות מפומביות הדין ואיסור הפרסום בחוק בתי המשפט, בראי הפסיקה:
- 16..... 5. בחינת ומציאת האיזון הראוי בין הזכויות בראי המשפט המשווה לארה"ב:
- 18..... 6. אל עבר הדין הראוי במציאת האיזון בין הזכויות בעניינו של חשוד בעבירת מין:
- 19..... סיכום החלק הראשון:
- 20..... **חלק שני**
- 21..... 1. פרשת כרמי:
- 22..... 2. רצידיביזם בעבירות מין :
- 24..... 3. בחינת הסוגיה בראי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים:
- 25..... 4. בחינת הסוגיה בראי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין :
- 27..... 4.1 "שיקום מניעתית" :
- 28..... 4.2 מרשם עברייני המין :
- 29..... 5. בחינת הסוגיה בראי חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה :
- 30..... 6. בחינת הסוגיה בראי החוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים :
- 32..... 7. אל עבר הדין הראוי במציאת האיזון בין הזכויות בעניינו של מורשע בעבירת מין :
- 33..... סיכום:
- 34..... רשימה ביבליוגרפית :

מבוא :

מטרתה של רשימה זו, הוא בבחינת איזון האינטרסים בין חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת ולהגן על עצמו, לבין הזכות לפרטיות, לכבוד ושם טוב של חשודים ומורשעים בעבירות מין. הסוגיה אשר תידון, היא בנוגע להבדל באיזון הזכויות, כאשר מדובר בחשודים בעבירות מין לבין מורשעים בעבירות מין.

שאלת האיזון בין הזכויות אשר מתנגשות בסוגיה זו, הינה שאלה מורכבת שכן הזכויות המתנגשות בה, כולם זכויות חוקתיות הנובעות מחוקי יסוד.

עבודת מחקר זו, תתמקד בשתי "תקופות חיים" בהליך הפלילי. מכאן שרשימה זו, תחולק לשני חלקים.

"תקופת החיים" הראשונה בה אעסוק ואשר תידון בחלק הראשון לרשימה זו, תבחן את איזון האינטרסים בין **חשוד בלבד** בעבירות מין לבין חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת ולהגן על עצמו. סדר הפרקים בחלקו הראשון של המחקר יהיה כדלהלן:

הפרק הראשון יעסוק **בפרשת תורג'מן**. פרשה זו תהווה את הבסיס לחלקו הראשון של המחקר. פרשה זו, הינה אבן פינה בסוגיית פרסום שמותיהם של חשודים בכלל וחשודים בעבירות מין בפרט.

הפרק השני יעסוק בהשלכות החברתיות של פתיחה בהליכים פלילים. במסגרת פרק זה אביא הבעייתיות בפרסום שמו של חשוד בהליכים פליליים ואת "התווית החברתית" אשר מודבקת לו כאשר הוא בגדר חשוד בלבד.

הפרק השלישי יעסוק באיזון בין הזכויות בראי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. במסגרת פרק זה, אנסה לבצע ניתוח תכליתי הוראותיו של חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, והשפעתם על הסוגיה הנידונה. הדיון אשר יתקיים בפרק זה, יבוצע על ידי התבוננות למספר אספקטים שונים אשר עולים מחוק זה.

הפרק הרביעי יעסוק באיזון בין הזכויות בראי חוק בתי המשפט. חוק בתי המשפט, הינו החוק המרכזי בו מגדיר המחוקק את תבנית הדיון, פומביות הדיון ואת שאלת איסור או התרת הפרסום. בנוסף בפרק זה, אביא את משמעות החוק כפי שמשמעת מפסיקת ביהמ"ש.

הפרק החמישי יעסוק בבחינת ומציאת האיזון הראוי בין הזכויות בראי המשפט המשווה לארה"ב. במסגרת פרק זה, אביא את הדין מעבר לים, כאשר הבחינה תראה שבארה"ב הדין הנוהג הינו שונה באשר לשאלת פרסום שמו של חשוד בכלל וחשוד בעבירות מין בפרט.

הפרק השישי יסגור את חלקה הראשון של רשימה זו. במסגרת פרק זה, אציע את הדין הראוי והצודק במציאת האיזון בין הזכויות בעניינו של חשוד בעבירות מין, באמצעות הצעת חוק לתיקון חוק בתי המשפט.

לאחר מכן אערוך סיכום של החלק הראשון לרשימה זו, ואביא את עיקרי דבריי.

"תקופת החיים" השנייה בה אעסוק ואשר תידון בחלק השני לרשימה זו, תבחן את איזון האינטרסים בין **מורשע** בעבירות מין לבין חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת ולהגן על עצמו.

סדר הפרקים בחלקו השני של המחקר יהיה כדלהלן:

הפרק הראשון יעסוק ב**פרשת כרמי**. פרשה זו תהווה את הבסיס לחלקו השני של המחקר. פסק דין זה, עוסק בשאלת התרתו של פרסום שמו של עבריין מין מורשע אל מול זכותם של הציבור לדעת ולהגן על עצמם. את סיפור הפרשה ואת היוצא ממנה אביא בפרק זה.

הפרק השני יעסוק ברצידיביזם בעבירות מין. במסגרת פרק זה, אביא נתונים סטטיסטיים, אשר מראים את הישנות העבירה בקרב עבריני מין מורשעים. באמצעות נתונים אלו אנסה לטעון שכאשר עוסקים אנו בעבריני מין מורשעים, זכותם של הציבור לדעת ולהגן על עצמם, גוברת על זכותו של עבריין המין.

הפרק השלישי יעסוק בבחינת הסוגיה בראי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים. פרק זה, יתחיל את בחינתו של הדין הנוהג ואנסה ללמוד מהוראותיו של חוק זה, האם ניתן למצוא בו פתרון לסוגיה.

הפרק הרביעי יעסוק בבחינת הסוגיה בראי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין. ניתן לראות בחוק זה, כחוק המרכזי בעניינו של מורשע בעבירות מין. לכן פרק זה יהווה את מרכז הכובד בחלקו השני של המחקר. במסגרת פרק זה אבחן אספקטים שונים העולים ממנו ואקיים דיון האם הוראותיו של חוק זה, יש בהם כדי למצוא פתרון לסוגיה.

הפרק החמישי יעסוק בבחינת הסוגיה בראי חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה. במסגרת פרק זה, אטען שחוק זה, מטרתו להגן על הציבור בכללתו ולא רק על הנפגע הספציפי מאותו עבריין מין. בנוסף אטען, שגם על פי חוק זה, ראוי יהיה להעדיף את זכותם של הציבור על פני זכותו של עבריין המין.

הפרק השישי יעסוק בבחינת הסוגיה בראי החוק למניעת העסקה של עבריני מין במוסדות מסוימים. במסגרת פרק זה, אטען שחוק זה, יש בו כדי להגן על הציבור מפני עבריני מין מורשעים. עם זאת אצביע על מספר לאקוונות שקיימים לדעתי בחוק ולכן גם כאשר בוחנים את הסוגיה הנידונה על פי חוק זה, ראוי יהיה להעדיף את זכותם של הציבור.

הפרק השביעי יסגור את חלקה השני של רשימה זו. במסגרת פרק זה, אציע את הדין הראוי והצודק במציאת האיזון בין הזכויות בעניינו של מורשע בעבירות מין. כמו כן במסגרת פרק זה, אביא את עיקרי טיעוני אשר נטענו בחלקו השני של המחקר.

כבר כאן, בדברי מבוא אלו, ראוי לציין שדעתי היא כפי שאראה לאורכה של רשימה זו, שקיימים הבדלים באיזון הזכויות בין חשוד למורשע בעבירות מין, בבחינת איזון הזכויות של אלו, אל מול הזכויות אשר מתנגשות בהם. דעתי היא וכפי שאטען, שכאשר עוסקים אנו בחשוד בעבירות מין, יש להעדיף את זכותו על פני הזכויות אשר מתנגשות בהם, ולכן בתחרות הזכויות, ידו של החשוד תהיה על עליונה. ואילו כאשר עוסקים אנו במורשע בעבירות מין, יש להעדיף את זכותם של הציבור ולכן בתחרות הזכויות, זכותם תהיה על העליונה וכלל ראוי יהיה להתיר את הפרסום, שכן מדובר בערכים נעלים יותר.

הלך ראשון

מטרתו של החלק הראשון לרשימה זו, היא לבחון את הדין הנוהג כיום, באשר לאיזון האינטרסים בין הגנה על פרטיותו ושמו הטוב של חשוד בעבירות מין, לבין חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת. בחינת הדין הנוהג, תעשה באמצעות, התבוננות וניתוח תכליתי של החקיקה והפסיקה הקיימת כיום במדינת ישראל.

הדין הנוהג נכון להיום אינו מאפשר הגנה מלאה על פרטיותו ושמו הטוב של חשוד בעבירות מין. כפי שנאמר בדברי הפתיחה לרשימה זו, בחלקו הראשון של המחקר, אטען שכאשר עסקינן בחשוד בלבד בעבירות מין ולא בעבריין מורשע, יש להטות את כף המאזניים לטובתו, בבחינת תחרות הזכויות בין זכויותיו של החשוד לבין זכויותיהם של הציבור.

מכאן שאנסה להביא את החקיקה והפסיקה עליהם עשוי חשוד בעבירות מין להסתמך, מנגד אביא את החקיקה והפסיקה אשר למעשה מאפשרים את הפגיעה בפרטיותו ובשמו הטוב של החשוד, ובכך למעשה יוצרים לדעת המחוקק וביהמ"ש את האיזון הראוי בין הגנה על פרטיותו ושמו הטוב של כל אדם ובין הפגיעה בפרטיותו ושמו הטוב של חשוד מתוך רציונל כי קיימים ערכים ואינטרסים נשגבים מאלה, אשר על מערכת המשפט להגן עליהם. ערכים אלו אשר מתנגשים באופן תדיר עם זכויותיו של החשוד, משקלם עולה נכון להיום על משקל זכויותיו של החשוד, אולם באמצעות מערכת של איזונים ובלמים יוצר המחוקק כפי שניווכח מעין איזון בין זכויות אלו.

1. פרשת תורג'מן¹ :

הפרשה המרכזית בחלקה הראשון של רשימה זו, יתמקד בפסק הדין שניתן **בעניין תורג'מן**. פרשה זו, הינה אבן פינה בסוגיית פרסום שמותיהם של חשודים בכלל וחשודים בעבירות מין בפרט. סיפור המעשה בפרשה זו נסב סביבו בקשתו של תורג'מן שלא לפרסם את דבר החשדות נגדו, באשר לעבירות המין בהם הוא נחשד. בקשתו שלא לפרסם את דבר החשדות נגדו, הגיע לאחר שהתביעה היא שעתרה תחילה שלא לפרסם את דבר החשדות, שמא פרסום כזה יפגע בחקירה המשטרתית. בקשה זו של התביעה התקבלה. לאחר ימים אחדים עתרה שוב המדינה, והפעם ביקשה לבטל את צו איסור הפרסום. הטעם לבקשה היה להמריץ ולעודד הגשתן של תלונות נוספות נגד תורג'מן. ביהמ"ש המחוזי אשר דן תחילה בבקשה, קיבל אותה והתיר את פרסום שמו ותמונתו של תורג'מן. על החלטה זו של המחוזי, הגיש תורג'מן ערר לעליון בטענה, שעם הפרסום יגרם לו ולמשפחתו נזק חמור. השופט חשין ז"ל, אשר דן בערר קבע כי למרות הנזק אשר יגרם לחשוד ולמשפחתו עם הפרסום, פומביות הדין חופש הביטוי חופש התקשורת וחומרת המעשים אשר מיוחסים לתורג'מן, מחייבים את דבר הפרסום.

השופט חשין קובע בהחלטתו כי לערך פרסום שמו של חשוד, שני רבדים עיקריים. הרובד הכללי והרובד הפרטיקולרי. הרובד הכללי מתייחס לחופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, ואילו הרובד הפרטיקולרי מתייחס לעניין הציבורי המיוחד שיש בפרסום שמו של החשוד. קובע השופט חשין, כי שני רבדים אלו יתקיימו בעניין תורג'מן, וכי פומביות הדין היא הכלל ואיסור פרסום שמו של החשוד, הוא החריג.

¹ בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004). (להלן: עניין תורג'מן).